

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/187/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512211940
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7512211940.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., Bratislava, Šoltésovej 14, IČO: 45 535 108, proti žalovanej V. C., B. XX, o zaplatenie 331,94 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 13C/43/2013-37 z 25.11.2013 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa (ďalej len súd) uznesením pripustil do konania na strane žalovanej vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľa, Košice, Sofijská 13, IČO: 42 247 268 (ďalej len vedľajší účastník).

V odôvodnení uznesenia uviedol, že vedľajší účastník podal návrh 5.9.2012 na svoj vstup do konania na strane žalovanej a ten odôvodnil tým, že ide Občianske združenie, ktorého hlavnou náplňou činnosti je zastupovanie spotrebiteľa a ochranu ich spotrebiteľských práv v konaní pred súdom, resp. ich podpora formou vedľajšieho účastníka, že žalobca svojim podaním namietal, že na jeho strane nie sú splnené podmienky na jeho vstup do konania a to, že môže vstupovať len do konaní, v ktorých bude spotrebiteľ domáhať ochranných práv spotrebiteľov na strane žalobcu, resp. spotrebiteľské združenie je oprávnené podávať žaloby vo veciach ochrany práv spotrebiteľov, predmetom tohto konania však nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale individuálna žaloba na plnenie voči konkrétnej fyzickej osobe, teda predmetom tohto konania nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale zaplatenie žalovanej sumy s prísl., že vyjadrenie jeho zástupcu - podľa jeho názoru - nie sú potrebné pre jeho rozhodnutie v jednotlivých konaniach a na ochranu spotrebiteľa a nie sú žiadnou pridanou hodnotou pre spotrebiteľa, nakoľko má povinnosť na tieto skutočnosti prihliadať EX offo, čo v praxi aj súdy robia, že vstupom do konania by získal informácie o citlivých „údajov“ týkajúcich sa spotrebiteľa a tým by došlo k porušeniu čl.19 ods.2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len SR), jeho ústavných práv a práv žalovanej „v“ garantovaných uvedenými čl. Ústavy SR a k porušeniu príslušných ust. zák. o ochrane osobných údajov a k neoprávnenému sprístupňovaniu telekomunikačného tajomstva a preto navrhol nepripustiť vstup vedľajšieho účastníka do konania. Citujúc znenie § 93 O. s. p. uzavrel, že o prípustnosti vedľajšieho účastníka rozhoduje len vtedy, ak „niektorých“ z účastníkov namietne neprípustnosť jeho vstupu do konania, že z § 93 ods.1 O. s. p. vyplýva, že jediným zákonným kritériom, ktorého splnenie pri rozhodovaní o prípustnosti vedľajšieho účastníka sa skúma, je existencia jeho právneho záujmu na výsledku konania (samozrejme za predpokladu, že má spôsobilosť byť účastníkom konania), že samotné nesúhlasné stanovisko žalobcu nemôže byť dôvodom na rozhodnutie o neprípustnosti vedľajšieho účastníka, čo možno chápať ako aj zákonnú výnimku z jeho dispozičnej zásady, že vo veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať právny „záujem“ na jeho výsledku, pretože možnosť, aby „vstupoval“ v tomto konaní ako vedľajší „účastní“ na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená „z“ § 93 ods.2 O. s. p., že novela O. s. p. č.384/08 Z. z. zaviedla inštitút vstupu vedľajšieho účastníka na základe zákonného splnomocnenia, že nová úprava mala za cieľ umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia a takýmto občianskym združením je aj

vedľajší účastník, ktorý spľňa náležitosti požadované v § 93 ods.1 a 4 O. s. p. a námietky uvádzané žalobcom sú neopodstatnené, lebo vedľajší účastník, ktorého vstup do konania pripustil mal v predmete činnosti ochranu práv podľa osobitného predpisu zák.č.250/2000 Z. z.

Žalobca v zmysle § 201 v spojení s § 204 ods.1 O. s. p. v znení neskorších právnych predpisov podal v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie proti uzneseniu v celom rozsahu. I. Podal proti žalovanej na súd žalobu o zaplatenie 331,94 € s prísl. zo 14.6.2012, z dôvodu nedodržania zmluvných povinností voči jeho právnomu predchodcovi, ktoré jej vyplývali zo Zmluvy o pripojení, resp. Dodatku k Zmluve o pripojení. 21.1.2014 bolo mu doručené uznesenie súdu z 25.11.2013, ktorým rozhodol o tom, že pripúšťa vedľajšieho účastníka do konania. Odvolanie voči predmetnému rozhodnutiu odôvodnil v zmysle § 205 ods.2 písm. f) O. s. p. (jeho znenie citoval. II. Súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. V zmysle § 93 ods.2 O. s. p. nie je potrebné, aby vedľajší účastník musel mať záujem na výsledku konania, ale zák. ustanovuje podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv o ktoré v konaní ide. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka (na ktorého sa vzťahujú § 93 ods.1 a 2 O. s. p.) je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Dovolil si v tejto súvislosti poukázať na Uznesenie Najvyššieho súdu 3Cdo 188/212 z 5.2.2013 (citoval z jeho odôvodnenia). Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Súd musí taktiež zák. zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný procesný úkon účastníka. Na uvedenú skutočnosť poukázal Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí 3Cdo 188/212 z 5.2.2013. III. Domnienka podľa § 101 ods.3 O. s. p. Citoval znenie § 101 ods.3 O. s. p. Má za to, že uvedená výzva adresovaná účastníkom konania sa použije vtedy ak, súd bude vyzývať účastníkov, aby sa vyjadrili o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania. V prípade ak by súd chcel použiť uvedené ust. na prípad vyjadrenia sa účastníka konania k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, dovolil si uviesť, že použitie § 101 ods.3 O. s. p. neprichádza v tomto prípade do úvahy, nakoľko by nešlo o vyjadrenie sa k postupu a vedeniu konania. Na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorý sa zúčastňujú konania nie je možné uplatniť domnienku v zmysle § 101 ods.3 O. s. p. Na uvedenú skutočnosť poukázal Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí 3Cdo 188/212 z 5.2.2013. Na základe uvedeného si dovoľuje konštatovať, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať. Súd musí mať vždy jasno či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať, s jeho podporou súhlasí, resp. či nevyjadril nesúhlas. Na zistenie uvedeného stanoviska účastníka nie je možné použiť domnienku podľa § 101 ods.3 O. s. p. IV. V tejto súvislosti si dovolil poukázať aj na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave 5Co/375/13 z 19.6.2013 (citoval z jeho odôvodnenia). S ohľadom na uvedené uviedol, že - podľa jeho názoru - ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. V. Návrh rozhodnutia odvolacieho súdu. Citoval znenie § 220 O. s. p. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol v zmysle cit. § 220 O. s. p. uznesenie súdu zmeniť tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania sa neprípúšťa a vedľajší účastník sa zaväzuje nahradiť mu trovy konania.

Vedľajší účastník týmto podal vyjadrenie k odvolaniu žalobcu z 5.12.2013. O. s. p. vo svojich ust. nevyklučuje, aby účastník (ktorýkoľvek) sa dal zastúpiť advokátom. Úspech v súdnom konaní je spojený so schopnosťou procesnoprávneho uplatnenia hmotného práva, náklady s tým spojené sú v zásade účelné. Je účelné a v súlade so zásadami ochrany spotrebiteľa, aby spotrebiteľské združenia vstupovali do konaní, kde na strane žalovaného vystupuje spotrebiteľ a napomáhali uplatneniu jeho práv aj prostredníctvom kvalifikovaných advokátskych služieb, zvlášť ak na druhej strane je skúsený dodávateľ a ten sa dá v každej veci zastúpiť silnou advokátskou kanceláriou. Už len v rámci princípu rovnosti zbrani nie je spravodlivé vyžadovať, aby proti žalobcovi, ktorý inicioval tisíce konaní v celej SR a je zastúpený silnou advokátskou kanceláriou združujúcou 17 advokátov a ďalších 24 právnikov (zdroj www.akss.sk <<http://www.akss.sk>>), ktorá ho zastupuje v každom konaní, vystupovali iba laici združení v občianskom združení bez právneho zast. Aj vzhľadom na početnosť sporov ktoré inicioval žalobca bolo nutné na riadne chránenie práv čo najväčšieho počtu spotrebiteľov použiť aj profesionálnu zručnosť, teda právnu pomoc advokáta. Je toho názoru, že jeho vstup do konania a jeho vyjadrenie k žalobnému návrhu

bolo nanajvyš účelné, pretože žaloba žalobcu bola nedôvodná, preto dôvody ktoré žalobca vo svojom odvolaní uvádza sú neopodstatnené a nemajú oporu v žiadnych zákonných ust. Len sústavnou kontrolou v podobe vstupov občianskych združení do konania na ochranu práv spotrebiteľov a sankciou v podobe jeho trov právneho zast. si dodávateľ a postupca uvedomí svoje nezákonné praktiky a je predpoklad, že tieto si v budúcnosti nebude proti spotrebiteľom uplatňovať. Ak by si žalobca uplatňoval pohľadávky v súlade so zák., nemal by problém s jeho trovami, hoci by bol zastúpený v každom konaní zástupcom. Dôvodom sporu o opodstatnenosť jeho trov konania je preto vedomé a masívne si uplatňovanie nezákonného nároku zo strany žalobcu. Nesúhlas vstupu spotrebiteľa so vstupom do konania ním žalobca nepreukázal, preto je jeho úvaha o nadbytočnosti jeho vstupu do konania, „esp.“ o nesprávnom postupe súdu účelová a neopodstatnená. Citoval časť z odst.12 odôvodnenia nálezu I.ÚS2862/07 z 5.11.2008 (N 189/51 SbNU 307) a časť z odôvodnenia nálezu IV.ÚS 2513/09 z 2.2.2010 (N 17/56 SbNU 169). Ako vyplýva z uvedeného rozhodnutia - pojem účelne vynaložené náklady je nutné chápať ako určitú poistku pred hradením nákladov nesúvisiacich s konaním, pred nadbytočnými či nadmernými nákladmi.1. Tvrdil, že v tomto prípade išlo o trovy právneho zast., ktoré bezprostredne súviseli s konaním, právny úkon - vyjadrenie k žalobe nepochybne takýmto úkonom je,2. Vyjadrenie k žalobnému návrhu bolo vykonané s náležitou starostlivosťou a relevanciou, jeho zástupca ho podal až po tom, čo sa dôkladne oboznámil s jeho obsahom a obsahom jeho príloh,3. Svoje právne a skutkové posúdenie prípadu vykonal pri prvom úkone, ktorý mu patril, a v dôsledku ktorého berie žalobca svoju žalobu späť, preto nie je tento úkon ani nadbytočným,4. Jeho vyjadrenie bolo spôsobilé pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa,5. Tento úkon nebol ani nadmerný, uplatnená hodnota trov konania je vypočítaná v súlade s vyhl. o odmenách a náhradách advokátov č.655/04 Z. z.,6. Z týchto podstatných dôvodov treba považovať trovy právneho zast. za nanajvyš účelné aj s prihliadnutím na charakter sporového procesu, v ktorom vznikli a ktorý sa vyznačuje prvkami kontradiktórnosti, bol mu daný priestor, aby sa k veci vyjadril, chránil práva spotrebiteľa, čo aj pri prvom úkone, ktorý mu patrí, urobil,7. Pred každým vyjadrením sa k žalobnému návrhu musí sa oboznámiť so žalobou, jej podstatou, s vyjadrením žalovaného, uskutočniť skutkový právny rozbor a až potom pristúpi k vyjadreniu sa, že hoci sa môžu zdať jeho vyjadrenia obdobné, čo je zapríčinené obdobnými žalobami žalobcu, za každé vyjadrenie sa nesie jeho zástupca plnú zodpovednosť za spôsobenú škodu, stavovskú zodpovednosť a p., preto, ak nesie plnú (nie zníženú) zodpovednosť za svoje právne služby, zodpovedá tejto plnej zodpovednosti aj nárok na jeho plnú odmenu a s tým súvisiacu aj plnú náhradu trov právneho zast. Podľa žalobcu by mal byť absurdne sankcionovaný úspešný vedľajší účastník za to, že v konaní pred súdom si riadne uplatnil štandardne svoje procesné práva, aktívne a riadne hájil práva spotrebiteľa. Úvaha žalobcu o tom že ak poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky, bol uskutočnený neúčelný úkon právnej služby, pretože súdy musia ex offo prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky, nemá v ničom opodstatnenie a je absurdná. Ak by táto úvaha mala byť relevantná a správna, potom by žiaden úkon právnej služby žalovaného, ktorý sa bráni pred neprávom, nemohol byť považovaný za účelne vynaložený, pretože súd je pri rozhodovaní viazaný zák., nemôže neprávom priznať, t.j. musí ex offo prihliadať na to, či uplatnený nárok žalobcu v sporovom konaní vyplýva z právnych predpisov. Účelnosť úkonov právnej služby je možné posudzovať iba cez objektívne kritéria, teda či v konečnom dôsledku úkon právnej služby bol spôsobilý pozitívne v prospech účastníka ovplyvniť rozhodnutie súdu. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak by niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zast. advokátom boli zbytočné, napr. námietka premičania po späťvzati žaloby, resp. neúčelné 2 x zopakované vyjadrenie, ale táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdmi zastúpiť advokátom. V opačnom prípade by vo veciach, ktoré sa prelínajú s predmetom činnosti účastníka nebolo zabezpečené ústavné právo každého na právnu pomoc, pretože potom by sa účastník konania odmietol dať zastúpiť advokátom z dôvodu, že jeho náklady, aj keď bude úspešný, nebudú nahradené, hoci mu právne zast. v každom konaní Ústava SR umožňuje a garantuje, v konečnom dôsledku by mu takýto postup súdov v tom bránil. Ak by jeho trovy neboli účelné vynaložené, potom sú neúčelné vynaložené aj trovy právneho zast. všetkých bánk, poisťovní, vymáhateľských spoločností, prepravných spoločností, mobilných operátorov, dodávateľov energií a iných žalobcov, pre ktorých je charakteristické, že sa dajú zastúpiť advokátom, čo je v rozpore s dennodennou realitou, nielen na tomto súde, ale na všetkých súdoch v SR. Čl.47 ods.2 Ústavy SR zaručuje každému právo na právnu pomoc v konaní (akomkoľvek náročnom, menej náročnom) pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zák. Je nepochybné, že je riadnym účastníkom, teda v súlade s cit. čl. Ústavy SR aj O. s. p. má právo vždy si zvoliť na zastupovanie advokáta od začiatku konania, nie iba podľa náročnosti prípadu. Z ničoho nevyplýva, že sa nemôže dať v konaní zastúpiť advokátom. Ak zák. garantuje právo na zast. účastníka v súdnom konaní, pochybnosť o účelnosti vynaloženia takýchto trov konania je v rozpore so zákonnou garanciou práva na zastupovanie.

Jeho právo vstupovať do spotrebiteľských sporov je dané čl.169 Zmluvy o fungovaní EÚ, ktorým sa ukladá zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľov, ako aj podporovať právo spotrebiteľov na informácie a na vytváranie združení na ochranu záujmov spotrebiteľov. Právo na jeho právne zast. (spotrebiteľského združenia - právnickej osoby) advokátom, deklaruje aj rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 22.12.2010 vo veci C279/2009, v ktorom sa konštatuje, že zásada účinnej súdnej ochrany ako je stanovená v čl.47 Charty základných práv EÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať a nechať sa zastupovať. Je pravdou, že zákonodarca privileguje združenie na ochranu práv spotrebiteľov a priznáva mu postavenie vedľajšieho účastníka, no je tomu tak z dôvodu, že práve a iba takéto združenie do spotrebiteľského konania na stranu spotrebiteľa vstúpi, keďže je to v súlade s jeho cieľmi. Ak by zákonodarca nešpecifikoval občianske združenie predmetom ich činnosti a umožnil by každému občianskemu združeniu vstúpiť do konania, potom by mohli paradoxne do konania vstupovať aj občianske združenia na podporu dodávateľov proti spotrebiteľom. Preto sa mu javí ako prirodzené a logické, že iba občianske združenia zamerané na ochranu práv spotrebiteľov môžu vstupovať do konania a vyrovnávať prirodzenú nerovnováhu medzi dodávateľmi a spotrebiteľmi. Súd pri rozhodovaní o trovách konania musí vziať na zreteľ aj tú skutočnosť (okolnosť uplatneného nároku), že žalobca si vo viacerých konaniach sústavne a vedome uplatňoval proti spotrebiteľom neprijateľnú zmluvnú pokutu (ďalej len pokuta), ktorá bola viackrát právoplatne súdmi judikovaná a prehlásená za neprijateľnú (napr. rozsudok KS v Prešove 13Co/19/2012 z 29.3.2012, ktorým bol potvrdený rozsudok OS Humenné 17C/163/2011 z 18.11.2011). Právny predchodca žalobcu mal zákaz (tento zákaz sa vzťahuje podľa § 53a O. z. aj na samotného žalobcu) používať a uplatňovať túto neprijateľnú zmluvnú podmienku, napriek tomu si ju proti spotrebiteľovi v rozpore so zák. (§ 53a O. z.) uplatnil. Je toho názoru, že pokiaľ žalobca vedome a sústavne skúša voči spotrebiteľom uplatňovať neprijateľné zmluvné podmienky, vzhľadom na neexistenciu databázy vyhlásených neprijateľných zmluvných podmienok, môže sa bežne stať, že iný súd mu plnenie prizná (porovnaj uznesenie KS v Prešove 6Co/91/2011-str.7). Ak žalobca cielene a účelovo skúša proti veľkému počtu spotrebiteľov uplatniť si svoje premlčané nároky, ktoré sú navyše v rozpore s právom (zmluvy obsahujú už spomenuté neprijateľné zmluvné podmienky), nie je dôvod pri rozhodnutí o trovách konania žalobcu, práve z dôvodov hodných osobitného zreteľa, od trov konania odbremeniť. Ak preňho bude existovať reálna hrozba, že bude znášať trovy takého konania, ktoré sám spôsobil, bude ho to automaticky odrádzať od súvislého uplatňovania neprijateľných zmluvných podmienok voči spotrebiteľom, čím sa naplní jeden z hlavných cieľov EÚ, vytvorenie zdravého trhu bez neprijateľných zmluvných podmienok. Ak však žalobca neriskuje proti nemu ani náhradu trov konania, resp. jej zníženú náhradu, bude si naďalej uplatňovať nároky takéhoto charakteru, pretože sa mu takéto podávanie žalôb ekonomicky vyplatí. Napriek tomu, že súd viackrát právoplatne zakázal používanie neprijateľných zmluvných podmienok, žalobca tento zákaz ignoruje a profituje z uplatňovania si neprijateľných zmluvných podmienok. Ako súd zamedzí žalobcovi podávaniu ďalších neopodstatnených žalôb?! Ako súd zabezpečí, aby sa vykorienili takéto nekalé praktiky? Jednou z hlavných funkcií zásady náhrady trov konania podľa úspechu vo veci je zamedzenie neopodstatnených žalôb. Navyše žalobca podľa zmlúv o postúpení pohľadávky, ktorou nadobudol v tomto konaní žalovanú pohľadávku, má zabezpečenú návratnosť prípadnej náhrady trov konania do istého % od postupcu. Preto v tejto situácii neexistuje žiaden rozumný a legitímny dôvod krátiť vynaloženú náhradu jeho trov konania. S poukazom na uvedené navrhol vydať vo veci toto uznesenie: Napadnutý výrok sa potvrdzuje. Žalobca je povinný nahradiť mu trovy odvolacieho konania 21,32 € na účet jeho zástupcu. (Hodnota 1 úkonu zníženého o polovicu je 13,28 € + 8,04 € režijný paušál).

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods.2 O. s. p. - v ostatných prípadoch, t. j. neuvedených v § 214 ods.1, možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods.1,3 O. s. p. a uznesenie potvrdil podľa § 219 ods.1,2 O. s. p., lebo je vecne správne, súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, odôvodnenie uznesenia má podklad v zistení skutkového stavu, odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s jeho odôvodnením, pretože jeho dôvody sú správne, na čom nič nemenia ani skutočnosti uvedené v odvolaní. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 3 ods.9 tretia veta zák.č.757/04 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.